Äiakene, ämmakene,
Ei teel kaswamud kaskad,
Ei teel nõlkumud nõgesed,
Kaswamud karu ohakad.
Ei tee wiitsud wiisutaja,
Sõnal õigel õpetaja;
Kaswas üks kange kaelne,
Sirgus üks jugara jelga,
Weeres wemmalte alune.
Üks wõinõ luua loogapuusta,
Jõa äärje ikke puusta,
Wenna tarka tarke puusta,
Õele kurika puusta.

2.

Neitsikene, nooreskene,
Mis teed kaua kambersis,
Seisad seinade tagaje,
Pakud armade wahele.
Kas koad küüle kumbeje,
Wai nopid nadule särkeje,
Ämma särki pikka pikka,



Äia särki laia laadi.
Ei kipub küi kohune,
Wai täkku wäänab kaela.
Keri ja längad keraje,
Wälja wiergult wõõsikusse,
Jos jüs längad peie pikku,
Meil on tellad peie tekkus,
Kangas puud kalli tekkus,
Piirad äia pindusesta
Nüed ämma nikitjetus. –
Lakkan kangast käänimaie,
Kutsun käli käänimaie,
Käli aga wasta kängataie;
Kutsun nau nüjimaie,
Nõu aga wastu näpsataie.
Palun ämma ipetama,
Ämm aga kakkas hangutama:
Mis tuled sina mehele,
Minu noorele pojale! –
Lakan kangasta kutuma,
Lõuendida lõkjutama.